

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ ของนักศึกษา

ANALYSIS OF FACTOR EFFECTING LEVEL OF KNOWLEDGE FOR UNIVERSITY STUDENT

สุรรัตน์ อินทร์หม้อ*

Sureerut Inmor*

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาระบบสารสนเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

*Assistant professor Department of Information Systems Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology

*Email: sureerut_inmor@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ของนักศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูล ด้านระดับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับให้คำปรึกษา โดยทำการสำรวจกับนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 4 ชั้นปี รวมจำนวน 385 คน มีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความรู้ของนักศึกษา โดยมีตัวแปรต้นประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา หลักสูตร ภูมิภาค รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน (เฉพาะค่าใช้จ่ายส่วนตัว) และตัวแปรตามคือระดับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำมาวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้ค่าทดสอบค่าที (Independent t-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มี 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม ถ้าพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) ผลการทดสอบสมมุติฐานที่น่าสนใจพบว่านักศึกษามีระดับความรู้ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนเรียงลำดับจากน้อยไปมากคือ ชั้นปีที่ 1 2 3 สำหรับนักศึกษาปีที่ 4 มีระดับความรู้สูงกว่าชั้นปีที่ 1 และ 2 แต่ต่ำกว่าปีที่ 3 สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 เนื่องจากใกล้จบการศึกษาจึงไม่ได้ให้ความสนใจกับความรู้ในด้านต่างๆ มากนัก ส่วนนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 และ 3 เป็นช่วงที่ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับวิชาเลือกที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนจึงให้ความสนใจกับความรู้ต่างๆ มากที่สุด อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถนำผลจากการวิจัยนี้ ไปใช้ประกอบคำแนะนำในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาได้

คำสำคัญ: ความรู้ ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ การเรียน นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

Abstract

The research purpose of Analysis of Factor Effecting Level of Knowledge for University Student is to gather requirements from students toward level of student knowledge in the area of advisory topics. The survey is conducted in the Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Thanyaburi with the population of 385 students from 1st -4th year. The independent variables consist of gender, age, birthplace, year of study, curriculum, and monthly allowance from parents (for personal expenses) and dependent variable is the Level of knowledge related to the study. The statistical measures used in the data analysis were percentage, average, and standard deviation. To analyze the difference, independent t-test is used for two-sample groups; One-Way ANOVA is applied to those containing more than two groups. Lastly, paired LSD (Least Significant Difference) was used to analyze the significance of improvement. The hypothesis testing revealed that the student's level of knowledge related to the study can be ranked from lowest to highest as 1st, 2nd, and 3rd year students. The 4th year student knowledge of study is higher than 1st and 2nd but less than 3rd year. The 4th year students do not pay much attention to knowledge of both curriculum and study related because they are close to the graduation. While the rest of the students (1st-3rd year) are in the registration period of selective course and major, so they pay more attentions to the knowledge. As a result, the advisory teacher will use this research as a guideline to advice students who are their advisees.

Keywords: Knowledge, Factors Effecting Knowledge, Education, University Students

บทนำ

การจัดการความรู้มีความหมายถึง การรวบรวม การจัดระบบ การจัดเก็บและการเข้าถึงข้อมูล เพื่อสร้างเป็นความรู้ โดยใช้เทคโนโลยีด้านข้อมูลและด้านคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ การจัดการความรู้ยังเกี่ยวข้องกับการแบ่งปันความรู้ (knowing sharing) เนื่องจากเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการใช้งานและได้รับการยอมรับได้ พฤติกรรมภายในองค์กรเกี่ยวกับวัฒนธรรม พลวัติ และวิธปฏิบัติ มีผลต่อการแบ่งปันความรู้ ประเด็นด้านวัฒนธรรมและสังคม มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการความรู้ (วิจารณ์ พานิช, 2550, ออนไลน์) ระบบการจัดการความรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ในหลากหลายสาขาวิชา งานวิจัยนี้จะเป็นการวิเคราะห์ความรู้เบื้องต้นเพื่อใช้ในระบบการจัดการความรู้ต่อไป

ระบบอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทสำคัญมากต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อันเนื่องมาจากความหลากหลายของทั้งนักศึกษาและหลักสูตรการศึกษาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้นักศึกษาต้องการรับคำปรึกษารายบุคคลให้ตรงกับวัตถุประสงค์การศึกษา (พรสวัสดิ์ รัตนสุวรรณ, 2529; สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย กองบริการการศึกษา, 2540) และเนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันมากในเรื่องของปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา และภูมิภาคนา ดังนั้นหากอาจารย์ผู้สอนได้มีข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้อันเกี่ยวข้องกับการเรียน ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาแล้วก็จะช่วยให้สามารถประยุกต์ข้อมูลเหล่านี้ ในการตอบคำถามและให้คำแนะนำแก่นักศึกษาในระบบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ดีขึ้น (วิสูตร จำเนียร, 2543) นอกจากนั้นความรู้ที่ได้จากงานวิจัยนี้ ยังสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานของการสร้างระบบการจัดการความรู้สำหรับระบบการให้คำปรึกษาต่อไป (สิริกร กรมโพธิ์, 2550; สุวรรณ เจริญเสาวภาคย์ และคณะ, 2548)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

รุ่งกานต์ กันทะทงส์ และ สุทัศน์ ชันเลข (2549) ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ลักษณะพื้นฐานของอาจารย์และนักศึกษาที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นคือ ประสบการณ์การเป็นอาจารย์ ระยะเวลาที่รับผิดชอบด้านการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ความถี่ในการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา จะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการปฏิบัติหน้าที่ตามคุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาแตกต่างกันไป ปัญหาสำคัญที่พบในการศึกษาคือ การเข้าพบของนักศึกษาเพื่อขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ไม่มีความสม่ำเสมอ มีสาเหตุมาจากตัวอาจารย์และนักศึกษาเอง ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นตรงกันว่า ควรให้มีการจัดรูปแบบและช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่ชัดเจน พร้อมทั้งให้มีการรายงานสรุปผลการปฏิบัติหน้าที่ หรือมีการติดตามประเมินผล การให้คำปรึกษาเป็นระยะๆ เนื่องจากจะช่วยให้เกิดการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาได้ทางหนึ่ง

วิสูตร จำเนียร (2543) วิจัยเรื่องการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาใน 5 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการ ด้านการพัฒนานักศึกษา ด้านวิชาชีพ และด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษา และเปรียบเทียบการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาสถาบันราชภัฏธนบุรีเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาตามตัวแปร เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิกการศึกษา โปรแกรมการศึกษาและความรู้เกี่ยวกับกิจการนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของสถาบันราชภัฏธนบุรี ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษา เกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี อยู่ในระดับ

มาก 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านการพัฒนาการศึกษา และด้านวิชาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ข้อที่ควรปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษามากที่สุด ในแต่ละด้าน ดังนี้ ในด้านการศึกษา ควรให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในสาขาวิชาที่เรียน ด้านการพัฒนานักศึกษาควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา ด้านการดำเนินงานให้คำปรึกษา ควรใช้เวลาเข้าพบนักศึกษา ในความรับผิดชอบเป็นกลุ่มอย่างน้อยเดือนละครั้ง ด้านสวัสดิการควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับเงินทุนกู้ยืม ของรัฐบาล ด้านวิชาชีพ ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วพบว่า อาจารย์ที่ปรึกษาที่มี อายุ เพศ วุฒิการศึกษาและโปรแกรมวิชาแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาท ในการให้คำปรึกษาแตกต่างกัน ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา และความรู้ ด้านกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาไม่แตกต่างกัน

จามรกุล เหล่าเกียรติกุล (2552) ได้นำเสนอรูปแบบการให้คำปรึกษาด้านวิชาการเพื่อสนับสนุน การจัดแผนการเรียน แบบปรับเหมาะกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาโดยใช้เทคนิคแบบผสมผสานภายใต้การให้เหตุผล โดยใช้กรณีเป็นฐาน ใช้การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น คุณลักษณะของผู้เรียน และลำดับรายวิชา เพื่อจัดระดับความเหมาะสมของผู้เรียน และให้ข้อมูลเพื่อจัดแผนการเรียนได้เหมาะกับผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้ คือ เพื่อสร้างตัวแบบสำหรับจำแนกระดับความเหมาะสมของผู้เรียน สร้างตัวแบบจัดแผนการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาด้านวิชาการเพื่อการจัดแผนการเรียน แบบปรับเหมาะกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาด้วยเทคนิคผสมผสานภายใต้วิธีการให้เหตุผลโดยใช้กรณีเป็น ฐาน ผลจากการวิจัยพบว่า ตัวแบบสำหรับ จำแนกระดับความเหมาะสมของผู้เรียน โดยเทคนิคกฎการ จำแนกประเภทเชิงความสัมพันธ์แบบเต็มรูป (Full-Scaled Class Association Rules: FSCARs) มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับดี

ณัฐริน เจริญเกียรติบุตร (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้เทคนิคเหมืองข้อมูลเพื่อช่วยในการ แฉะแนวทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยนำผลการเรียนรายวิชาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและ ใช้เทคนิคการลุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกตัวอย่างแบบมีระบบวงกลมมาประยุกต์ใช้ในการทำเหมืองข้อมูล (Data Mining) เพื่อทำการค้นหารูปแบบความสัมพันธ์หรือกฎที่ซ่อนอยู่ และนำความสัมพันธ์เหล่านั้นมา แฉะแนวทางการศึกษาต่อในระดับชั้นอุดมศึกษา ผลของงานวิจัยฉบับนี้สามารถนำไปใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการ แฉะแนวทางการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาต่อไปได้

สมมุติฐานในการวิจัย คือ ปัจจัยลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความ รู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่แตกต่างกัน และมีการออกแบบคิดในการวิจัยดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคล

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปีที่ศึกษา
- หลักสูตร
- ภูมิภาค
- รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน

ระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

1. การขออนุญาตสอบเนื่องจากขาดเรียนเกินกำหนด

2. การชำระค่าลงทะเบียนล่าช้า

3. การเพิ่ม/ถอน วิชาเรียน

4. การเทียบ/โอนผลการเรียน

5. การลงทะเบียนเรียนซ้ำ (Regrade)

6. การขอแก้ไขระดับคะแนนที่ไม่สมบูรณ์ (I)

7. การลงทะเบียนเรียนวิชาที่ได้ F

8. การขอย้อนผันการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์

9. การลาพักการศึกษา

10. การขอกลับเข้าศึกษาหลังจากลาพัก

11. การลงทะเบียนเรียนข้ามสถานศึกษา

12. การขอเอกสารการศึกษา

13. การขอสำเร็จการศึกษา

14. การขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ในเรื่องการเรียนนักศึกษาเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำระบบต้นแบบในการจัดการความรู้ของระบบให้คำปรึกษา โดยศึกษาถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง 2 ด้านคือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน โดยมีขอบเขต ดังนี้

- ตัวแปรต้นประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา หลักสูตร ภูมิภาค รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน (เฉพาะค่าใช้จ่ายส่วนตัว) เพราะหากนักศึกษามีรายได้น้อย นักศึกษาอาจจะมีปัญหาในเรื่องการลงทะเบียนเรียนล่าช้า หรือการพักการศึกษา และอาจส่งผลต่อการขอรับคำปรึกษาเป็นพิเศษในเรื่องดังกล่าวได้
- ตัวแปรตามประกอบด้วย ระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีคณะบริหารธุรกิจ 4 ชั้นปีในทุกสาขาวิชา เพื่อตอบแบบสอบถามวิจัยซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2550) เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอนจึงใช้การกำหนดขนาดตัวอย่าง สำหรับการศึกษานี้ต้องการระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้คลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่างได้ 5% แทนค่าได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างดังนี้ $n = (1.96^2 / (4(0.05)^2)) = 385$

ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ตัวอย่าง วิธีการแจกแบบสอบถามใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มตามชั้นปีแบบไม่แยกวิชาเอก ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นระดับการวัดข้อมูล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา หลักสูตร ภูมิภาค รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน เป็นลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed ended question) ซึ่งลักษณะของคำถามจะเป็นแบบคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice question) และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน แบ่งเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale) เป็นการวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดระดับสเกล แบ่งเป็น 5 ระดับ ซึ่งระดับขั้นนี้จะมีการสรุปหาค่าเฉลี่ยระดับความรู้ เพื่อนำมาจัดลำดับความต้องการของความรู้ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standards Deviation) และตารางโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ส่วนสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Independent t-test และ One-way ANOVA ถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) จะนำไปเปรียบเทียบกับข้ออื่น (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

ผลจากการวิเคราะห์ด้านระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระเบียบและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

ระเบียบและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	ระดับความสำคัญ								
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	$\bar{x}$	S.D.	แปรผล	อันดับ
1. การขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียน	37 (9.3)	106 (26.5)	103 (25.8)	69 (17.3)	85 (21.3)	2.85	1.281	ปานกลาง	5
2. การชำระค่าลงทะเบียนล่าช้า	37 (9.3)	93 (23.3)	109 (27.3)	64 (16.0)	97 (24.3)	2.77	1.298	ปานกลาง	6
3. การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน	61 (15.3)	100 (25.0)	107 (26.8)	61 (15.3)	71 (17.8)	3.05	1.313	ปานกลาง	1
4. การเทียบ/โอนผลการเรียน	32 (8.0)	101 (25.3)	100 (25.0)	72 (18.0)	95 (23.8)	2.76	1.284	ปานกลาง	7
5. การลงทะเบียนเรียนเน้น (Regrade)	23 (5.8)	73 (18.3)	115 (28.8)	93 (23.3)	96 (24.0)	2.59	1.198	น้อย	8
6. การขอแก้ระดับคะแนนที่ไม่สมบูรณ์ I	30 (7.5)	66 (16.5)	96 (24.0)	96 (24.0)	112 (28.0)	2.52	1.262	น้อย	10
7. การลงทะเบียนเรียนวิชาที่ได้ F	31 (7.8)	71 (17.8)	97 (24.3)	87 (21.8)	114 (28.5)	2.55	1.281	น้อย	9
8. การขอผ่อนผันการพ้นสภาพการเป็น น.ศ.	18 (4.5)	68 (17.0)	94 (23.5)	87 (21.8)	133 (33.3)	2.38	1.230	น้อย	14
9. การลาพักการศึกษา	32 (8.0)	62 (15.5)	96 (24.0)	91 (22.8)	119 (29.8)	2.49	1.280	น้อย	11
10. การขอกลับเข้าศึกษาหลังจากลาพัก	22 (5.5)	68 (17.0)	86 (21.5)	95 (23.8)	129 (32.3)	2.40	1.248	น้อย	13
11. การลงทะเบียนเรียนข้ามสถานศึกษา	27 (6.8)	68 (17.0)	82 (20.5)	88 (22.0)	135 (33.8)	2.41	1.291	น้อย	12
12. การขอเอกสารการศึกษา	50 (12.5)	80 (20.0)	116 (29.0)	75 (18.8)	79 (19.8)	2.87	1.290	ปานกลาง	3
13. การขอสำเร็จการศึกษา	62 (15.5)	75 (18.8)	101 (25.3)	77 (19.3)	85 (21.3)	2.88	1.357	ปานกลาง	2
14. การขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต	67 (16.8)	71 (17.8)	94 (23.5)	73 (18.3)	95 (23.8)	2.86	1.401	ปานกลาง	4
รวม						2.60		น้อย	

จากตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวม จัดอยู่ในระดับน้อย โดยที่การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน (มีค่าเฉลี่ย 3.05 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.313) เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ การขอสำเร็จการศึกษา (มีค่าเฉลี่ย 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.357) และการขอเอกสารการศึกษา (มีค่าเฉลี่ย 2.87 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.290) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 1 ชั้นปีที่ศึกษา ที่ต่างกันมีผลต่อมีผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่แตกต่างกัน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นในการทดสอบสมมติฐานที่ 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อพบว่า ค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการทดสอบประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การขออนุญาตสอบ	ระหว่างกลุ่ม	29.028	3	9.676	6.128	0.000*
เนื่องจากการขาดเรียน	ภายในกลุ่ม	625.270	396	1.579		
	รวม	654.298	399			
การชำระค่าลงทะเบียนซ้ำ	ระหว่างกลุ่ม	36.328	3	12.109	7.540	0.000*
	ภายในกลุ่ม	635.970	396	1.606		
	รวม	672.298	399			
การเพิ่มถอน วิชาเรียน	ระหว่างกลุ่ม	57.488	3	19.163	12.033	0.000*
	ภายในกลุ่ม	630.610	396	1.592		
	รวม	688.098	399			
การเทียบ/โอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	39.307	3	13.102	8.393	0.000*
	ภายในกลุ่ม	618.170	396	1.561		
	รวม	657.478	399			
การลงทะเบียนเรียนเน้น	ระหว่างกลุ่ม	20.050	3	6.683	4.785	0.003*
(Regrade)	ภายในกลุ่ม	553.060	396	1.397		
	รวม	573.110	399			
การขอแก้ระดับคะแนนที่	ระหว่างกลุ่ม	12.750	3	4.250	2.701	0.045*
ไม่สมบูรณ์ (I)	ภายในกลุ่ม	623.160	396	1.574		
	รวม	635.910	399			
การลงทะเบียนเรียนวิชาที่ได้ F	ระหว่างกลุ่ม	14.850	3	4.950	3.061	0.028*
	ภายในกลุ่ม	640.340	396	1.617		
	รวม	655.190	399			
การขอผ่อนผันการพ้นสภาพการเป็น น.ศ.	ระหว่างกลุ่ม	16.667	3	5.556	3.746	0.011*
	ภายในกลุ่ม	587.330	396	1.483		
	รวม	603.998	399			

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลการทดสอบประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (ต่อ)

ระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
การลาพักการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	28.187	3	9.396	5.946	0.001*
	ภายในกลุ่ม	625.790	396	1.580		
	รวม	653.978	399			
การขอกลับเข้าศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	25.327	3	8.442	5.605	0.001*
หลังจากลาพัก	ภายในกลุ่ม	596.470	396	1.506		
	รวม	621.797	399			
การลงทะเบียนเรียนข้าม	ระหว่างกลุ่ม	25.220	3	8.407	5.205	0.002*
สถานศึกษา	ภายในกลุ่ม	639.540	396	1.615		
	รวม	664.760	399			
การขอเอกสารการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	25.828	3	8.609	5.342	0.001*
	ภายในกลุ่ม	638.150	396	1.611		
	รวม	663.978	399			
การขอสำเร็จการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	44.580	3	14.860	8.533	0.000*
	ภายในกลุ่ม	689.660	396	1.742		
	รวม	734.240	399			
การขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต	ระหว่างกลุ่ม	70.530	3	23.510	13.056	0.000*
	ภายในกลุ่ม	713.060	396	1.801		
	รวม	783.590	399			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาที่มีผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA ในการทดสอบ พบว่า มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ในทุกด้าน ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ชั้นปีที่ศึกษา ที่ต่างกันผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่แตกต่างกัน และทดสอบเพื่อหาค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์แบบรายคู่แสดงไว้ที่ตารางดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างชั้นปีที่ศึกษา กับระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (การขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด)

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป
		2.48	2.82	3.24	2.87
ปี 1	2.48		-0.34 (0.056)	-0.76 (0.000)*	-0.39 (0.029)*
ปี 2	2.82			-0.42 (0.019)*	-0.05 (0.779)
ปี 3	3.24				0.37 (0.038)*
ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป	2.87				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เป็นรายคู่ด้านการขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด พบว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด น้อยกว่าชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 หรือปี 4 ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด น้อยกว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด มากกว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือปี 4 ขึ้นไป ส่วนผลการทดสอบในรายด้านอื่นๆ อันได้แก่ การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และการขอเอกสารการศึกษา พบว่ามีผลการวิเคราะห์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างชั้นปีที่ศึกษา กับระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (การลงทะเบียนเรียนเน้น)

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป
		2.32	2.55	2.94	2.53
ปี 1	2.32		-0.23 (0.170)	-0.62 (0.000)*	-0.21 (0.210)
ปี 2	2.55			-0.39 (0.020)*	0.02 (0.905)
ปี 3	2.94				0.41 (0.015)*
ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป	2.53				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เป็นรายคู่ด้านการเทียบ/โอนผลการเรียน พบว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการลงทะเบียนเรียนเน้น น้อยกว่าชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน นักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการลงทะเบียนเรียนเน้น น้อยกว่า นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีระดับความรู้มากกว่านักศึกษา

ชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการทดสอบในรายด้านอื่นๆ อันได้แก่ การขอแก้ระดับคะแนนที่ไม่สมบูรณ์ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ได้ F การขอผ่อนผันการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ การลาพักการศึกษา และการขอกลับเข้าศึกษาหลังจากลาพัก พบว่ามีผลการวิเคราะห์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 5 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างชั้นปีที่ศึกษา กับระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา (การขอสำเร็จการศึกษา)

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{x}$	ปี 1	ปี 2	ปี 3	ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป
		2.53	2.58	3.10	3.31
ปี 1	2.53		0.05 (0.789)	-0.57 (0.002)*	0.06 (0.000)*
ปี 2	2.58			-0.52 (0.006)*	-0.73 (0.000)*
ปี 3	3.10				-0.21 (0.261)
ปี 4 หรือปี 4 ขึ้นไป	3.31				

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การทดสอบความแตกต่างของระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เป็นรายคู่ด้านการขอสำเร็จการศึกษา พบว่านักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการขอเอกสารการศึกษา น้อยกว่าชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ในด้านการขอเอกสารการศึกษา น้อยกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 หรือปี 4 ขึ้นไป และการทดสอบในเรื่องการขอขึ้นทะเบียนบัณฑิตได้ผลการทดสอบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สมมติฐานที่ 1 ประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่แตกต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันในด้าน เพศ อายุ หลักสูตรการเรียน ภูมิภาค และรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครอง ไม่พบว่ามีความแตกต่างในเรื่องระดับความรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ส่วนที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ คือนักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 จะมีระดับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน สูงกว่านักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 2-4 แต่ก็ไม่ถึงขั้นมีระดับนัยสำคัญ อันเนื่องมาจากนักศึกษาที่เข้าเรียนในปีแรก ย่อมผ่านการอบรมในวันปฐมนิเทศ และมีการศึกษาจากคู่มือนักศึกษาประจำปี ทำให้ยังสามารถจดจำและทราบรายละเอียดต่างๆ ได้

สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 และ 3 นั้น พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะมีระดับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนสูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญในทุกหัวข้อ อันอาจวิเคราะห์ได้ว่า นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 เริ่มมีความผ่อนคลายในเรื่องการเรียนมากขึ้น ทำให้เริ่มที่จะสนใจสิ่งอื่นๆ เช่น การฝึกงาน หรือวิชาเลือกเสรี กว่าที่จะจดจำระเบียบต่างๆ หรืออาจมีแนวความคิดที่จะค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ตามความต้องการหากจำเป็น ความแตกต่างที่น่าสนใจ อยู่ที่นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 ซึ่งมีความแตกต่างของคะแนนใน 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนต่ำกว่าชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน การเทียบโอนผลการเรียน และการขอเอกสารการศึกษา สองหัวข้อแรกนั้นเป็นสิ่งที่นักศึกษาอาจไม่ค่อยได้ดำเนินการในชั้นปีสุดท้ายของการเรียนเลยไม่ได้ใส่ใจมากนัก ส่วนเรื่องของการขอเอกสารการศึกษา ก็เป็นเรื่องที่ต้องดำเนินการในเทอมสุดท้าย ช่วงก่อนสำเร็จการศึกษาเป็นสิ่งที่ควรรู้ แต่นักศึกษาอาจยังไม่ใส่ใจ ดังนั้นอาจารย์ที่ปรึกษาควรเตรียมทำความเข้าใจและอธิบายความสำคัญในเรื่องนี้ให้นักศึกษาในชั้นปีที่ 4 เพื่อได้รับทราบและปฏิบัติอย่างถูกต้อง

กลุ่มที่ 2 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนต่ำกว่าชั้นปีที่ 2 และ 3 อย่างมีนัยสำคัญได้แก่ การขอแก้คำระดับคะแนนที่ไม่สมบูรณ์ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ได้ F การขอผ่อนผันการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา เนื่องจากผลการศึกษาไม่ถึงเกณฑ์ การลาพักการศึกษา และการขอกลับเข้าศึกษาหลังจากลาพัก สิ่งที่น่าสนใจคือ หัวข้อต่างๆ เหล่านี้ เป็นเรื่องที่นักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 ควรมีความรู้มากที่สุด โดยเฉพาะนักศึกษาที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงของการเรียนไม่จบ อาจารย์ที่ปรึกษาควรเน้นในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

กลุ่มที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีคะแนนสูงกว่านักศึกษาในทุกๆ ชั้นปี อย่างมีนัยสำคัญได้แก่ การขอสำเร็จการศึกษา และการขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต อันเนื่องมาจากเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงที่นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายต้องดำเนินการอยู่แล้ว จึงเป็นไปตามสภาวะการณ์ที่นักศึกษาต้องใส่ใจ

การอภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีช่วงอายุตั้งแต่ 18 – 20 ปี โดยศึกษาอยู่หลักสูตร 4 ปีภาคปกติ ซึ่งมีภูมิลำเนา อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนรายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองต่อเดือน โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายส่วนตัว น้อยกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน ด้านระเบียบและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการเรียน มีความรู้ในระดับน้อย อันดับแรก คือ การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 2 คือ การขอเอกสารการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 3 คือ การขออนุญาตสอบเนื่องจากการขาดเรียนเกินกำหนด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 4 คือ การชำระค่าลงทะเบียนล่าช้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 5 คือ การเทียบโอนผลการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง อันดับที่ 6 คือ การลงทะเบียนเรียนใหม่ (Regrade) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อันดับที่ 7 คือ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ได้ F มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อันดับที่ 8 คือ การขอแก้ระดับคะแนนที่ไม่สมบูรณ์ (I) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อันดับที่ 9 คือ การลาพักการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อันดับที่ 10 คือ การลงทะเบียนเรียนข้ามสถานศึกษา และการขอขึ้นทะเบียนบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อันดับที่ 11 คือ การขอกลับเข้าศึกษาหลังจากลาพัก และการขอสำเร็จการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และอันดับสุดท้าย คือ การขอผ่อนผันการพ้นสภาพการเป็น น.ศ. เนื่องจากผลการเรียนไม่ถึงเกณฑ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของ การเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน จัดอยู่ในอันดับแรก เพราะ นักศึกษาต้องมีการลงทะเบียนในรายวิชาที่จะศึกษา จึงต้องการที่จะขอรับคำที่ปรึกษาเกี่ยวกับด้านการเพิ่ม/ถอนวิชาเรียน การจัดการหน่วยกิตที่ต้องการลงทะเบียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาได้ตรงตามหลักสูตรและถูกต้องโดยไม่ผิดพลาด และอาจจะมิบางกรณีที่นักศึกษาสอบไม่ผ่านบางรายวิชา จึงทำให้ไม่สามารถเรียนวิชาที่มีวิชาบังคับก่อนได้

สำหรับนักศึกษาในชั้นปีที่ 4 เนื่องจากใกล้จบการศึกษาจึงไม่ได้ให้ความสนใจกับความรู้ในด้านต่างๆ มากนัก ส่วนนักศึกษาในชั้นปีที่ 2 และ 3 เป็นช่วงที่ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับวิชาเลือกที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียน จึงให้ความสนใจกับความรู้ต่างๆ มากที่สุด เพื่อเป็นการวางแผนในการสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด อาจารย์ที่ปรึกษาจะสามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ เพื่อประกอบการตัดสินใจให้คำปรึกษาดลจดจนคำแนะนำในด้านต่างๆ ได้ตรงตามความต้องการของนักศึกษาได้

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยอื่นที่นอกเหนือจากประชากรศาสตร์ที่มีผลกระทบต่อระดับความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น พฤติกรรมการเข้าเรียนของนักศึกษา และผลการเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น และในการสร้างระบบต้นแบบของการจัดการความรู้ ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่นอกเหนือจากความต้องการด้านความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ความต้องการคำปรึกษาด้านส่วนตัว สังคม การเงิน และการประกอบอาชีพ เป็นต้น สำหรับข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปมีดังนี้คือ ข้อที่หนึ่ง ควรศึกษาถึงปัญหาและผลลัพธ์จากการขอรับคำปรึกษาเพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้คำที่ปรึกษาต่อไป ส่วนในข้อที่สอง ควรนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งอาจารย์และนักศึกษาได้

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559). *การวิเคราะห์สถิติ/สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จามรกุล เหล่าเกียรติกุล. (2552). *รูปแบบการให้คำปรึกษาด้านวิชาการเพื่อการจัดการเรียนแบบปรับเหมาะกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาด้วยเทคนิคผสมผสานภายใต้วิธีการให้เหตุผลโดยใช้กรณีเป็นฐาน*. (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ณัฐริน เจริญเกียรติบวร. (2549). *การใช้เทคนิคเหมืองข้อมูลเพื่อช่วยในการแนะแนวการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งกานต์ กันทะหงส์ และ สุทัศน์ ชันเลข. (2549). *แนวทางการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. (รายงานการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรสวัสดิ์ รัตนสุวรรณ. (2529). *วิเคราะห์บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. *ทุนอุดหนุนวิจัยและ ส่งเสริมการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2550). *การจัดการความรู้*. สืบค้น 30 เมษายน 2554, จาก http://qa.siam.edu/KM/KM_Article4.pdf
- วิสูตร จำเนียร. (2543). *การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาในสถาบันราชภัฏธนบุรี*. (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย กองบริการการศึกษา. (2540). *ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ที.พี.พรินท์ จำกัด.
- สิริกร กรมโพธิ์. (2550). *การศึกษาการใช้ระบบการจัดการความรู้สำหรับการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบโปรแกรมประยุกต์บนเว็บ*. (รายงานการวิจัย). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุวรรณ เจริญเสาวภาคย์ และคณะ. (2548). *Knowledge Management การจัดการความรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาระบบราชการ.